

Men det er måske kun spidsfindigheder, fordi fortolkninger af ældre skrifter kan ofte være forskellige. Tilbage står hovedspørgsmålet: er islam tolerant?

Her skal man erindre om at islam - og herom er alle muslimer enige - hviler på to søjler. Koranen og Muhammeds sunna. Sunna er alt hvad Muhammed sagde og gjorde, sådan som det er berettet om i muslimske biografier og hadith (se oven). I hadith, der ofte kaldes for "islams evangelium" bemærker man samme udvikling som i koranen: fra forsonlighed til uforsonlighed). Som bekendt var Muhammed ikke blot profet men også krigsherre, og hans hårdhændede behandling af især de jødiske stammer, som han angreb og i mindst ét tilfælde (stammen Khaibar) fordrev, blev opfattet som præcedensdannende af hans efterfølgere. Under den anden khalif Umar, blev alle de resterende jøder forvist fra Arabien sammen med de kristne. Denne strenghed forsvares af muslimer under henvisning til, at kristne og især jøder udgjorde en fare og samtidig en vanhelligelse af Arabien, som takket være islam nu er et helligt land.

Sammenfattende kan man sige, at islam i dens spæde begyndelse tålte andre religioner, men denne tålsomhed blev hurtigt afløst af intolerance.

Selskabet af 19.09.04
støt dansk kultur og de vestlige livsværdier.

Se selskabets hjemmesider: 1) <http://www.sitecenter.dk/s190904>
2) <http://www.kulturkonflikten.dk>
- skriv til Mailadresse: s190904@c.dk.
- ring: 2972 9360.
- Giro: 10059208 (ved betaling i bank så først nr, 3191)

Oplysningsfolder nr. 2 udgivet af Selskabet af 19.09.04

Er koranens budskab tolerance?

- Eller er det uforsonlighed?

Koranen har nemlig begge budskaber, både forsonende mildhed og uforsonlig strenghed. Det er de sidste kapitler i Koranen der er de mildeste, de første er de strengeste. Allerstrengest er kapitel 9 - At Tauba (som betyder "Anger") - der har denne opfordring i vers 5:

"Og når de hellige måneder er udløbet, så dræb polyteisterne (afgudsdykkerne) hvor som helst I finder dem, og tag dem og omslut dem og lig på lur efter dem på ethvert sted for baghold. Men omvender de sig og forretter bønnen og betaler almissen, da lad dem gå deres vej for Gud er tilgivende og barmhjertig." (oversættelsen er fra ISLAM af Verner Tranholm-Mikkelsen, Religionskundskab for HF og Gymnasium, Arnold Busk 1974)

Her er der mange ting der skal forklares. For det første er det vigtigt at bemærke, at det ikke er alle vantro, der skal dræbes, men blot polyteisterne, dvs. afgudsdykkerne (arabisk: al mushrikún). Ifølge islamisk tradition er verset åbenbaret for Mohammed af Allah via ærkeengelen Gabiel (arabisk Djibril). Dette skete ganske få år før Muhammeds død, da han endnu boede i landflygtighed i Medina.

Herfra gav han ordre til, at de første 12 vers i dette kapitel skulle læses op i Mekka, hvis indbyggere havde fordrevet ham en halv snes år tidligere. De polyteister, der omtales her, er netop mekkanerne, der med udgangspunkt i den sorte Ka'aba dyrkede alle de mange guder, der havde deres bolig dér. Koranens kapitel 9 gør nu en ende på den slags. Herefter vil afgudsdyrkelse ikke længere tolereres i Arabien, siger vers 5, og allerede i vers 1. er alle rettroende muslimer fritaget fra at overholde overenskomster med afgudsdyrkerne. Eneste undtagelse er de afgudsdyrkere, som muslimerne har sluttet pagt med ved Ka'aba (vers 7). Ellers behøver muslimer ikke længere overholde løfter afgivet til afgudsdyrkerne. Dvs. at løftebrud er tilladt under visse omstændigheder.

Her knæses et for Arabien ganske nyt princip. Indtil islams opståen havde der fra hedenold været våbenstilstand i visse hellige måneder, hvor folk var forpligtet til ikke at angribe hinanden. Det er nu passé. Kapitel 9 siger, at hvis ikke afgudsdyrkerne (i vers 27 oven i købet omtalt som "urene") omvender sig til islam, skal de slås ned for fode. Vers 5 ("når de hellige måneder er udløbet osv.") er også vigtig af en anden grund imidlertid. Dens opfordring til uforsonlighed og drab har givet det tilnavnet "sværdverset", som ortodokse muslimer hævder, har ophævet (abrogeret) 119 andre vers om mildhed og tolerance. F. eks. kapitel 2 vers 256 "Der er ingen tvang i religionen".

Der er i det hele taget ikke megen tolerance i kapitel 9, som er den eneste af de over 100 kapitler i koranen, der ikke begynder med ordene "I Allahs den barmhjertiges den forbarmendes navn", og eftersom det ifølge muslimsk tradition er et af de allersidste kapitler, der blev åbenbaret (til trods for at det kun har fået nummer ni), kan man tale om en anderledes uforsonlig islam, der ikke længere tåler de hedenske religioner. Denne udvikling bekræftes af Mohammeds udtalelser uden for koranen (de såkaldte hadith), der

efterhånden bliver lige så barske som kapitel 9. Denne udvikling - fra forsonlighed til strenghed - er det stik modsatte af udviklingen i den kristne bibel, hvor Mosebøgernes frygtelige påbud om dødsstraf for alt muligt langsomt viger for et mildere syn i den senere del af det gamle testamente for til sidst at ende med Jesu milde budskab i det ny testamente.

I islam er udviklingen gået den anden vej, som koranens kapitel 9 giver et tydeligt finger peg om. I vers 29 går det ikke kun over afgudsdyrkerne (arabisk: al misjrikun) men over alle vantro (arabisk: al kaffirun)

Her hedder det: "Før krig mod dem, der ikke tror på Gud og på den yderste dag, og som ikke forbyder, hvad Gud og hans apostel har forbudt, og som ikke følger sandhedens religion (islam), af dem som fik bogen, indtil de betaler kopskat (gizja) givet med hånden og er ydmygede". (oversættelse Tranholm-Mikkelsen). Her betyder "dem som fik bogen" jøderne og kristne, der gerne må fortsætte at dyrke deres religion på den betingelse, at de betaler skat til muslimerne og lader sig ydmyge af dem. Næste vers er lige så fordømmende.

Islamiske minareter

"Og jøderne siger: Ezra er Guds søn, og de kristne siger, Kristus er Guds søn. Sådan siger med deres mund, idet de afspejler deres tale, som var vantro før. Gud bekæmpe dem, så forvendte de er". Den sidste sætning - "Gud bekæmpe dem" - kan oversættes forskelligt, idet det også kan oversættes som "Gud selv slås mod dem" (Muhammed Pickthalls oversættelse) eller "måtte Gud tilintetgøre dem" (Sir William Muirs oversættelse).